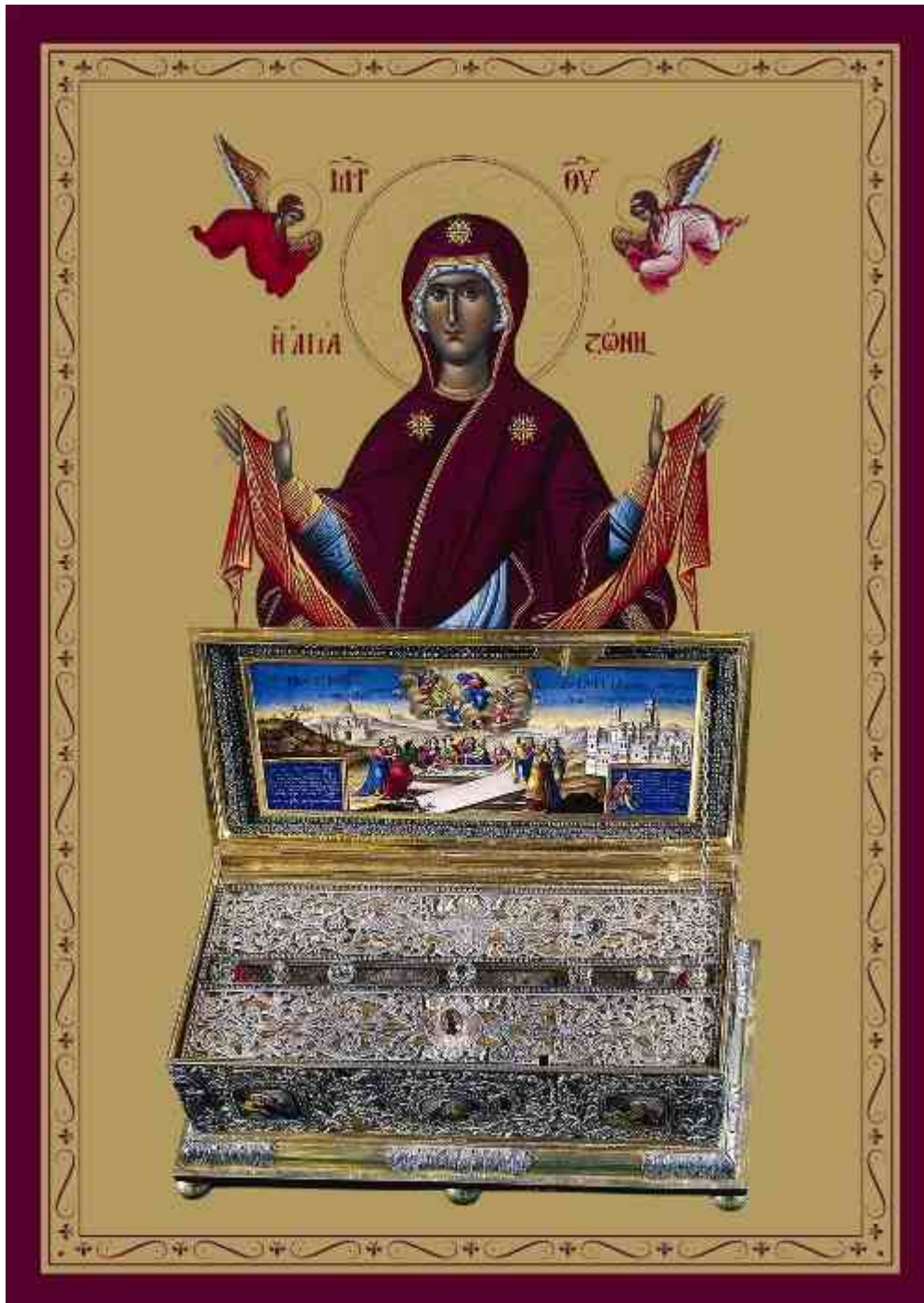

Τὸ θαῦμα τῆς Καισαριανῆς

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Τὴν διήγησιν ταύτην ἤκουσα ἐκ στόματος τῆς κυρα-Ῥήνης Ἐλευθέραινας, τοῦ ποτὲ Ῥοδίτη, σεβασμίας γερόντισσας Ἀθηναίας.

Εἶχαμε ἓνα χρόνο στεφανωμένοι μετὸν μπαρμπα-Λευθήρη, αὐτὸν ποὺ βλέπεις, καὶ ὅλον τὸν χρόνον δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι ἄρρωστος. Σοῦ ἔχω εἰπεῖ πῶς με εἶχεν ἐλκύσει μετὰ τὰ χάρδια του, ἐνῶ ἦτον αὐτὸς τριαντάρης, κι ἐγὼ ἤμουν δώδεκα

χρονῶν τρελλοκόριτσο, πὸ νὰ μὴν πῆγαινα παραπάνω.

Σὰν ἦτον ἄρρωστος, ἕνα χρόνο καὶ παραπάνω δὲν τοῦ ἔλειπεν ὁ πυρετός, ὅλη ἡ γειτονιά, καὶ οἱ συγγένισσές μου, καὶ οἱ κουμπάρες μου, ἔλεγον πῶς εἶχε καταστήσει νὰ γένη φτισικός. Εἶχε χτικιάσει, μοῦ εἶπαν. ὦ, συφορά μου. Γιατροί, γιάτρισσες, γιατρικά, μαντζούνια, τίποτε δὲν ὠφέλησαν. Ἡ φτώχεια μᾶς ἔδερνε. Νὰ δουλέψη ὁ ἴδιος, δὲν μποροῦσε. Ὁ Θεὸς ξέρει πῶς τὰ ἔφερνα βόλτα, μὲ ψέματα, μὲ ἀλήθεια. [\(περισσότερα...\)](#)